

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 0T/105/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412000240
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2013:1412000240.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. marca 2013 v Bratislave

r o z h o d o l :

obžalovaný K. S. Q. V. M. I. Č. Í. H. : nar. 24.10.1972 v Bratislave, trvale
bytom N., O. Č.. XXXX/XX

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

v čase o 00:35 hod. dňa 20. júla 2012 v Bratislave, po Bratislavskej ulici v smere do Stupavy viedol osobné motorové vozidlo značky Citroen Jumper, evidenčné číslo: MA XXX U., bielej farby, pričom s motorovým vozidlom prechádzal z jedného jazdného pruhu do druhého jazdného pruhu bez toho, aby dal znamenie o zmene smeru jazdy, následne bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou, ktorá lustráciou zistila, že obvinený viedol motorové vozidlo napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, č. k. 0 T/37/2011-35, zo dňa 1. decembra 2011 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu štyri roky, ktorý začal plynúť odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, t. j. od 1. decembra 2011.

T e d a

maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 5 /päť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Trestného zákona k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 3 /tri/ roky.

o d ô v o d n e n i e :

Podľa obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV obžalovaný v čase o 00:35 hod. dňa 20. júla 2012 v Bratislave, po Bratislavskej ulici v smere do Stupavy viedol osobné motorové vozidlo značky Citroen Jumper, evidenčné číslo: MA XXX U., bielej farby, pričom s motorovým vozidlom prechádzal z jedného jazdného pruhu do druhého jazdného pruhu bez toho, aby dal znamenie o zmene smeru jazdy, následne bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou, ktorá lustráciou zistila, že obvinený viedol motorové vozidlo napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, č. k. 0 T/37/2011-35, zo dňa 1. decembra 2011 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokolvek druhu po dobu štyri roky, ktorý začal plynúť odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, t. j. od 1. decembra 2011. Tým naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona (ďalej Tr. zák.).

Dňa 17. septembra 2012 súd vo veci vyhlásil rozsudok. Obžalovaný bol uznaný vinným podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe obžaloby a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní päť mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní tri roky.

Proti rozsudku podal odvolanie obžalovaný.

Krajský súd na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. decembra 2012 rozhodol, že podľa § 321 ods. b/, c/ Tr. por. zrušil prvostupňový rozsudok v celom rozsahu. Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Vo svojom rozhodnutí (uznesenie - sp. zn. 2 To/148/2012) bolo úlohou prvostupňového súdu opätovne vykonať výsluch obžalovaného so zameraním sa preverenie ním uvádzaných faktov súvisiacich so spáchaním skutku, predvolať a vypočuť na hlavnom pojednávaní svedkov F. G. a S. H. a vypočuť obžalovaným navrhnutých svedkov K. P. a N. G.. Podľa vyjadrenia obžalovaného malo ísť o vodiča vozidla a pracovníka čerpacej stanice. Až po tomto doplnení dokazovania naznačeným smerom bude možné

zodpovedne a spravodlivo vyhodnotiť obranu obžalovaného a následne vo veci rozhodnúť.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 11. marca 2013 vypovedal, že predmetné motorové vozidlo on nešoféroval. On vystupoval zo strany spolujazdca na benzínovom čerpadle JURKI v Stupave a to vtedy keď ho zastavovala policajná hliadka. Predmetná policajná hliadka mala zapnuté svetlá. Obaja príslušníci polície sa ho opýtali - prečo vystupuje zo strany spolujazdca - pričom obžalovaný povedal šoférovi (osobe, ktorá viedla predmetné motorové vozidlo), aby preskočil do zadnej časti vozidla - do nákladnej. Obžalovaný príslušníkom polície povedal, že zo strany spolujazdca sa mu lepšie vystupuje. Príslušníci polície motorové vozidlo nekontrolovali - jeho vyzvali, aby predložil doklady. obžalovaný im uviedol, že motorové vozidlo viedol on. Po tom, čo predložil doklady príslušníci polície ho vylustrovali a predviedli na policajné oddelenie. Toto všetko videl i pracovník benzínovej pumpy - a to konkrétne, že príslušníci polície ho kontrolovali. Keďže príslušníci polície ho chceli predviesť na políciu do Bratislavy on svojim mobilným telefónom privolať druhú policajnú hliadku a to z obvodného oddelenia Stupava (konkrétne jeden z príslušníkov polície bol S. T. druhého nepoznal) a týmto príslušníkom polície povedal, aby mu presunuli jeho auto na adresu Devínska cesta č. 78. Jeho motorové vozidlo viedol svedok S. T. - pokiaľ išlo o osobu meno K. P. tento bol celý čas ukrytý v nákladnej časti motorového vozidla. Z motorového vozidla odišiel až po tom, čo príslušník polície motorové vozidlo zamkol zvnútra. I keď auto bolo zamknuté zvnútra toto sa otvoriť dalo. Spoločne so svedkom K. P. išli s predmetným motorovým vozidlom. Na rázcestí odbočovali - je možné že nedali smerovku a následne išli smerom na benzínovú stanicu JURKI

v Stupave. Tesne pred touto benzínovou stanicou zbadali policajné majáky - preto odbočili na benzínové čerpadlo. Príslušníci polície im povedali, že ich videli.

Na odvolacom súde preto zmenil svoju výpovede lebo si myslel, že mu to prejde bez trestu len s podmieneným trestom odňatia slobody, pretože i v minulosti mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody. On prikázal svedkovi K. P., aby on šoféroval i keď mal vedomosť, že vodičské oprávnenie tento nemal. Obžalovaný totiž tomuto svedkovi povedal, že ho naučí šoférovať - v tomto čase bola polnoc a nikto nebol na vozovke. Chcel, aby sa svedok K. P. naučil šoférovať, preto šoféroval. Cieľ ich cesty mala byť benzínová stanica, na ktorej si obžalovaný chcel kúpiť pivo. Svedok K. P. nastupoval do motorového vozidla u neho na chate. Predmetná chata sa nachádza medzi Stupavou a Mariánkou - na tejto chate bol svedok od obeda, pomáhal mu robiť opravy na chate (plot a ohradu na sliepky). Na predmetnej chate boli i družka a deti obžalovaného.

I keď na hlavnom pojednávaní dňa 17. septembra 2012 vypovedal, že motorové vozidlo viedol z dôvodu, že toto malo byť pripravené na druhý deň na diaľkovú jazdu, pričom sa nemohol dovolať šoférovi - pretože stratil mobilný telefón a po požiadaní družky, aby mu požičala mobilný telefón, mu tento nechcela požičať, značne ho znervóznila a v tomto on preto sadol sám do motorového vozidla a riskoval som jazdu bez vodičského oprávnenia na benzínové čerpadlo, kde chcel doplniť naftu do tohto motorového vozidla, aby bolo pojazdné na druhý deň.

V rámci odstraňovania rozporov v tejto časti výpovede a výpovede z hlavného pojednávania zo dňa 11. marca 2013 obžalovaný trval na výpovedi, že motorové vozidlo riadil svedok K. P. a on tohto svedka chcel naučiť šoférovať a zároveň potreboval aj natankovať auto.

Na hlavnom pojednávaní dňa 17. septembra 2012 vypovedal, že on bol ochotný si sadnúť „za volant“, pretože išiel po poľnej ceste a myslel si, že vyhláška sa na ne nevzťahuje.

Na hlavnom pojednávaní dňa 11. marca 2013 trval na výpovedi z hlavného pojednávania zo dňa 11. marca 2013.

Dňa 17. septembra 2012 vypovedal, že motorové vozidlo nechal zaparkované na benzínovom čerpadle, aby nezavadzalo v ďalšej cestnej premávke.

Na hlavnom pojednávaní dňa 11. marca 2013 vypovedal, že toto motorové vozidlo bolo odvezené na adresu Devínska cesta č. 78.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 17. septembra 2012 vypovedal, že motorové vozidlo viedol z dôvodu, že toto malo byť na nasledujúci deň pripravené na diaľkovú jazdu, pričom on sa nevedel dovolať telefonicky šoférovi, pretože nemal mobilný telefón. S predmetným motorovým vozidlom pred nasledujúcim dňom potreboval ho natankovať - doplniť naftu a preto ho viedol na čerpaciu stanicu. Zároveň ako viedol toto motorové vozidlo bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou. Okrem toho, že mal požité alkoholické nápoje, mal vedomosť i o tom, že mal zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov.

Svedok S. H. na hlavnom pojednávaní dňa 11. marca 2013 vypovedal, skutočnosti, ktoré vypovedal v prípravnom konaní dňa 20. júla 2012. Navyiac v predmetnej veci vypovedal, že v predmetnom čase vykonávali dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky v mestskej časti Záhorská Bystrica (okres Bratislava IV). motorové vozidlá zastavovali v smere od Marianky. Videl malé nákladné motorové vozidlo bielej farby ako išlo v smere z Marianky do Záhorskej Bystrice. Motorové vozidlo po tom, čo ich uvidelo náhle zmenilo smer doprava a to smerom na Stupavu a to bez uvedenia smerovky, preto sa ho spoločne s kolegom rozhodli zastaviť. Zároveň videl ako obžalovaný s motorovým vozidlom išiel z jedného jazdného pruhu do druhého bez toho, aby dal znamenie o zmene smeru jazdy. Uvedené motorové vozidlo bolo zastavené na čerpacej pumpe JURKI v Stupave. V motorovom vozidle sedel obžalovaný - ktorý, keď k nemu prichádzali videli ako preliezal na stranu spolujazdca - vystúpil dverami spolujazdca. Obžalovaný im povedal, že si išiel kúpiť na čerpaciu pumpu zrejme cigarety, pivo alebo vodu. Vyzvaný bol na predloženie dokladov - povedal im, že vodičský preukaz nemal pri sebe. Podrobil sa i dychovej skúške, ktorá bola pozitívna. Prostredníctvom polície bol zistené, že obžalovaný mal uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Medzitým obžalovaný sa telefonicky spojil s nejakou osobou - v dôsledku čoho prišla na predmetné miesto iná policajná hliadka zo Stupavy. Predmetný svedok spoločne so svojim kolegom - svedkom F. G. obžalovaného zaistili a predviedli na políciu. On osobne obžalovaného videl v motorovom vozidle prvýkrát - keď išiel s týmto motorovým vozidlom oproti nim. Videl len obžalovaného, inú osobu vo vozidle pri jazde nevidel, iná osoba vo vozidle podľa jeho výpovede nebola.

V rámci konfrontácie, ktorá bola vykonaná na hlavnom pojednávaní svedok trval v celom rozsahu na svojej výpovedi. Opätovne obžalovanému potvrdil, že v motorovom vozidle bol obžalovaný sám a teda len on viedol toto motorové vozidlo.

Svedok F. G. na hlavnom pojednávaní dňa 11. marca 2013 vypovedal ako v prípravnom konaní dňa 20. júla 2012. Navyiac na hlavnom pojednávaní vypovedal tie isté skutočnosti ako na hlavnom pojednávaní svedok S. H.. Tento svedok vypovedal, že keďže obžalovaný vystúpil zo strany spolujazdca - on pozrel do vnútra motorového vozidla. V motorovom vozidle nikoho nevidel - pozrel len do kabíny motorového vozidla. Bezpečnostnú prehliadku motorového vozidla nevykonával.. Doslova predmetný svedok vypovedal, že obžalovaný keď vystupoval dverami spolujazdca - celý čas nehovoril o inej osobe ale doslova povedal: „viem, že som spravil p.....u“ a celý čas im hovoril, či sa to nedá vybaviť. Svedok potvrdil, že obžalovaného videl, ako tento viedol motorové vozidlo.

Svedok K. P. na hlavnom pojednávaní dňa 11. marca 2013 vypovedal, že motorové vozidlo Citroen Jumper viedol on a to z chaty obžalovaného (Marianka) na benzínovú pumpu JURKI v Stupave. Boli zastavení príslušníkmi polície na benzínovej pumpke pretože pravdepodobne on nevyhodil smerovku a preto ich zastavili. Na benzínovej pumpke on preskočil dozadu motorového vozidla - do nákladnej časti. Toto mu povedal obžalovaný, aby tak urobil pretože už predtým mal problém s rodinou - mal malé dieťa a predtým mal problém ohľadom vodičského preukazu. Obžalovaný mu zároveň povedal, že zaplatí pokutu a pokúsi sa to vybaviť. On sedel v zadnej nákladnej časti vozidla - nič nevidel. Z motorového vozidla vystúpil až po tom, čo toto motorové vozidlo bolo prevezené na Devínsku cestu. Nevedel sa vyjadriť kto toto motorové vozidlo šoféroval. On v motorovom vozidle počkal do času kým vozidlo opustili všetky osoby. Predtým ako odchádzali z Marianky sa obžalovaný pohádka so svojou družkou a preto odišli z chaty. Obžalovaný celý čas, čo on viedol motorové vozidlo sedel pri ňom - na mieste spolujazdca. Vodičské oprávnenie nemá vykonané

Svedok N. G. na hlavnom pojednávaní dňa 11. marca 2013 vypovedal, že v predmetnom čase on vykonával službu na benzínovej pumpke JURKI v Stupave. Bolo to v noci - pred polnocou (pamätal si preto, že to bolo pred polnocou - pretože o polnoci sa čerpacia stanica zatvára a následne potom už predávajú len cez okienko) si všimol bielu dodávku a za ňou policajné motorové vozidlo. Na benzínovom pumpke bol ešte jeden zákazník (tento tankoval LPG) - preto on vyšiel z vnútra čerpacej stanice a musel predmetnému zákazníkovi natankovať LPG. Videl tu i obžalovaného, ktorý vystúpil z motorového vozidla - vystupoval zo strany spolujazdca. Následne prišlo i druhé policajné motorové vozidlo. V aute obžalovaného keďže tento bol spolujazdec mal byť i šofér, ale tohto on nejako nezaregistroval. K ďalšiemu postupu polície vo vzťahu k obžalovanému sa vyjadriť nevedel. Vedel uviesť len, že motorové vozidlo obžalovaného na čerpacej stanici po odchode obžalovaného nezostalo.

Svedok S. T. na hlavnom pojednávaní dňa 21. marca 2013 vypovedal, že v predmetnú noc mu telefonoval obžalovaný. On osobne mal službu na Obvodnom oddelení Policajného zboru Stupava. Obžalovaný ho požiadal, či by sa nevedel dostaviť na čerpaciu stanicu JURKI v Stupave. Spoločne so svojim kolegom preto prišli na predmetnú čerpaciu stanicu. Tu bola motorové vozidlo obžalovaného pri stojanoch a za jeho motorovým vozidlom bola policajná hliadka. Keď vystúpil z motorového vozidla opýtal sa obžalovaného, čo sa stalo. Predmetná policajná hliadka mu oznámila, že obžalovaný mal pozitívnu dychovú skúšku a jeho sa spýtali či ho pozná. Zároveň mu tiež i povedali, že obžalovaný bude predvedený na policajné oddelenie. Obžalovaný sa preto tohto svedka opýtal, či predmetné motorové vozidlo by mu nemohol odvieť pred jeho firmu - na adresu Devínska cesta v Stupave. Svedok vypovedal, že predmetné kľúče od motorového vozidla boli zrejme v aute v spínacej skrinke - svedok toto motorové vozidlo odviezol na Devín-sku cestu v Stupave. Jeho kolega išiel sám v služobnom motorovom vozidle. Nevidel, že by v motorovom vozidle bola iná osoba - do nákladnej časti motorového vozidla sa on nepozeral. On motorové vozidlo neuzamkol, kľúče vytiahol zo spínacej skrinky a položil ich medzi stredové panely. Nemal vedomosť o tom, či motorové vozidlo sa dalo zamknúť. On ho neuzamkol z dôvodu, že sa pravdepodobne asi nedalo zamknúť.

Zo zápisu o dychovej skúške zo dňa 20. júla 2012 o 00:40 hod. bolo preukázané vo vzťahu k obžalovanému výsledok merania 0,30 mg/l, následne o 00:54 hod. toho istého dňa bol výsledok merania - 0,27 mg/l.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Malacky (ako i z odpisu registra trestov) bolo preukázané, že dňa 1. decembra 2011 pod č. k. 0 T/37/2011-35 bol podľa § 353 ods. 1 Tr. por. vydaný trestný rozkaz. Na základe trestného rozkazu bol obžalovaný uznaný vinným podľa § 289 ods. 4 Trestného zákona (ďalej Tr. zák.) a uložený mu bol úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dva roky

a šesť mesiacov s podmieneným odkladom probačného dohľadu v trvaní tri roky. Zároveň mu bolo uložené - zákaz požívania alkoholických nápojov vo zvýšenej miere a uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere štyri roky. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 1. decembra 2011.

Z evidenčnej karty vodiča bolo preukázané, že mal vodičské oprávnenie od 5. februára 1991. Uložené mal viaceré blokové pokuty (18. marec 2005 vo výške 1 000,- Sk, 31. august 2005 vo výške 1 000,- Sk, 12. apríla 2005 vo výške 1 500,- Sk). V minulosti mal zadržaný vodičský preukaz s uloženými zákazmi činnosti.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav veci:

Obžalovaný podľa jeho výpovede ako i výpovede svedka K. P. - mal v predmetný deň byť na chate svojej družky v Mariánke. Podľa výpovede obžalovaného zo dňa 17. septembra 2012 sa s touto družkou pohádal. Predmetné motorové vozidlo malo byť na nasledujúci deň pripravené na diaľkovú pracovnú jazdu. Bolo však do neho potrebné doplniť naftu, aby mohlo byť na druhý deň pojazdné. Keďže obžalovaný nemal mobilný telefón pretože svoj stratil - po požiadaní si jej mobilného telefónu táto mu ho nechcela požičať - značne ho znervóznila - sadol si sám do motorového vozidla a riskoval jazdu bez vodičského oprávnenia na benzínovú pumpu kde naftu do vozidla chcel doplniť. Takto obžalovaný vypovedal dňa 17. septembra 2012.

Po tom, čo predmetná vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie súdu - dňa 11. marca 2013 vypovedal, že motorové vozidlo on nešoféroval. Viedol ho svedok K. P. - a to za účelom, že tohto svedka on chcel naučiť šoférovať - pretože bola polnoc a nikto nebol na vozovke. Cieľ ich cesty bola benzínová pumpa, kde si obžalovaný chcel kúpiť pivo.

V prípravnom konaní dňa 20. júla 2012 vypovedal, že ku skutku, ktorý mu bol kladený za vinu za priznal. Priznal sa k jazde v zákaze činnosti uloženého súdom a to sa mu kladie za vinu sa zakladalo na pravde. Viedol predmetné motorové vozidlo preto, že zabudol pripraviť iné vozidlo na jazdu. Mobilný telefón mal vybitý, nabíjačku nemal pri sebe a pôvodne chcel zavolať šoféra, aby ho tam odviezol a spoločne pripravili auto. Družka zistila, že si dal počas dňa pivo, čo mal zakázané, tak mu nechcela dať zatelefonovať z jej mobilu a na to sa poškriepili. Jeho to nahnevalo, sadol si do auta a išiel po poľnej ceste na benzínovú pumpu.

Na základe týchto troch výpovedí mal súd preukázané, že obžalovaný s motorovým vozidlom Citroen Jumper išiel z predmetnej chaty. Išiel sám i s vybitým mobilným telefónom (pretože zo zápisnice zo zadržania a obmedzenia osobnej slobody zo dňa 20. júla 2012 bolo preukázané, že pri prehliadke mu bol nájdený i mobilný telefón). S týmto motorovým vozidlom išiel sám - nebol žiadnym spolujazdcom, ale naopak šoférom, ktorý viedol motorové vozidlo. Súd v danom prípade v celom rozsahu vychádzal z výpovede oboch svedkov - príslušníkov polície - S. H. a F. G. - ktorí zhodne vypovedali, že v predmetnom čase a na predmetnom mieste vykonávali dohľad na bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky v mestskej časti Záhorská Bystrica. Keďže pri výkone svojej činnosti videli predmetné motorové vozidlo - Citroen Jumper bielej farby - ktorým bolo prechádzané z jedného jazdného pruhu do druhého jazdného pruhu bez toho, aby dal znamenie o zmene smeru jazdy rozhodli sa ho zastaviť. Toto motorové vozidlo a osobu v nej jasne videli - keďže motorové vozidlo išlo oproti nim. Obaja svedkovia zhodne vypovedali, že v motorovom vozidle ako šoféra, ktorý viedol toto motorové vozidlo bola len jedna osoba - a pri nej nebola iná osoba - musel to byť len obžalovaný. Obaja príslušníci polície so svojim motorovým vozidlom išli za týmto motorovým vozidlom. Toto motorové vozidlo zastavilo na benzínovej pumpe JURKI v Stupave. I keď z motorového vozidla zo strany spolujazdca vystúpil obžalovaný - táto okolnosť nijaká nepreukazuje, že obžalovaný mal byť spolujazdcom vzhľadom na vyššie uvedené. Navyiac jeden z príslušníkov polície - svedok F. G. vypovedal, že obžalovaný nič im nehovoril o druhej osobe, ale sám povedal: „viem, že som spravil p.....u“ a snažil sa predmetnú vec vybaviť.

Taktiež v tejto súvislosti súd poukazuje na výpoveď obžalovaného zo dňa 17. septembra 2012 - kde na hlavnom pojednávaní vypovedal, že do motorového vozidla si sadol sám a riskoval jazdu bez vodičského oprávnenia na benzínové čerpadlo. Obrana a teda výpoveď, ktorú zvolil dňa 11. marca 2013 je úplne nedôveryhodná a taktiež vyvrátená výpoveďou svedka K. P. ohľadom učenia šoférovania svedka K. P.. Svedok K. P. túto skutočnosť vo svojej výpovedi vôbec neuviedol.

Navyiac svedok S. H. v rámci konfrontácie, ktorá bola vykonaná na hlavnom pojednávaní i obžalovanému uviedol, že tento viedol motorové vozidlo a nijaká osoba pri ňom ako spolujazdec nesesedela.

Pokiaľ išlo o výpoveď svedka N. G. - tento vedel potvrdiť len skutočnosti, ktoré uviedli i príslušníci polície - svedkovia S. H. a F. G.- že obžalovaného videl vystúpiť z motorového vozidla zo strany spolujazdca

(túto skutočnosť potvrdili i samotní príslušníci polície, ktorým táto okolnosť bola divná - jeden z nich sa síce pozrel do vnútra motorového vozidla, ale nepozeral do nákladnej časti motorového vozidla - takúto povinnosť podľa súdu ani nemal - keďže obžalovaný im neuviedol, že v motorovom vozidle by mala byť i iná osoba). Navyiac keď sa ho príslušníci polície pýtali prečo vychádza zo strany spolujazdca - povedal im, že mu to tak lepšie vystupuje. Tu súd poukazuje na výpoveď svedka S. T., ktorý vypovedal, že kľúče od motorového vozidla boli v spínacej skrinke motorového vozidla. Taktiež je irelevantné ako bolo neskôr postupované s motorovým vozidlom obžalovaného. Pokiaľ by ako to tvrdil obžalovaný po celý čas sedel na mieste spolujazdca nemal by dôvod si na toto miesto presadať - ako to urobil.

Na rozdiel od obžalovaného - jeho verzie výpovedí, ktoré boli podrobne rozvedené a ktoré v každom štádiu dokazovania boli iného charakteru, ale s účelom

seba vyvyníť - súd vyhodnotil ako jeho právo obhajovania sa spôsobom, aký uzná za vhodný. Najpravdepodobnejšia a dokazovaním preukázaná jeho vina - je práve na základe jeho prvej výpovede zo dňa 20. júla 2012 - neskoršie výpovede (keďže bol uznaný trestom odňatia slobody - nepodmienečným) - už prispôboval, aby sa takémuto druhu trestu vyhol. I sám to potvrdil práve pred odvolacím súdom - kde uviedol, že myslel si, že nedostane nepodmienečný trest odňatia slobody. Súd v danom prípade neuveril výpovedi svedka K. P., že tento viedol motorové vozidlo. Tu súd poukazuje, že kým tento svedok k osobe obžalovaného vypovedal, že tohto pozná asi päť rokov - je s ním priateľskom vzťahom a vypomáha mu i po pracovnej stránke - rôzne práce na chate - príslušníci polície, ktorými bol zastavený ho do času zastavenia nepoznali. Títo si vykonávali pracovné povinnosti. Nemali dôvod teda krivo vo vzťahu k obžalovanému vypovedať, aby mu privodili trestné stíhanie bezdôvodne. Obžalovaný navyiac má trvalé bydlisko v inom okrese - Malacky (Stupave), príslušníci polície boli príslušníkmi polície so sídlom v Bratislave. Nemali teda možnosť ho poznať ani v súvislosti s inou pracovnou činnosťou. Súd preto nemal za to, že predmetní príslušníci polície by vo vzťahu k obžalovanému vypovedali tendenčne. Okolnosti týkajúce sa svedka S. T. v danom konaní i keď súd tento dôkaz vykonal - priamo s predmetným skutkom nesúvisia - pretože tento nebol prítomný osobne pri zákroku. Nepriamo však i tento vypovedal, že ani on - ako viezol toto motorové vozidlo na adresu Devínska cesta č. 78 nevidel, že by v motorovom vozidle bola iná osoba - i keď sa do nákladnej časti vozidla nepozeral. Práve tým, že motorové vozidlo viedol - by z nákladnej časti vozidla mohol počuť nejaké zvuky, resp. pohyby v dôsledku jazdy v prípade, že by sa tam nachádzala nejaká osoba.

Pokiaľ obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu na hlavnom pojednávaní dňa 21. marca 2013 predložil súdu fotodokumentácia z predmetného miesta ako i listinný dôkaz - založený v spise na č. I. 106 - rozpoloženie mesiaca v predmetnom čase súd v danom prípade vychádza z dôkazov, ktoré boli v spise a počas hlavných pojednávaní vykonané a vyššie sú rozvedené.

Pri právnom hodnotení dospel súd dokazovaním k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona (ďalej Tr. zák.).

Toto ustanovenie chráni záujem na riadnom výkone rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci. Obžalovaný v predmetný deň 20. júla 2012 v čase o 00:35 hod. viedol osobné motorové vozidlo a to i napriek tomu, že mu rozhodnutím Okresného súdu Malacky pod sp. zn. O T/37/2011, zo dňa 1. decembra 2011 (právoplatný 1. decembra 2011) mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu štyri roky. Týmto svojím protiprávnym konaním maril rozhodnutie predmetného orgánu - pretože vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie o zákaze činnosti. Úmysel bol preukázaný podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., pretože vedel, že túto činnosť mal zakázanú.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Priťažujúcou okolnosťou bolo, že skutok bol dokonaný v lehote podmieneného odsúdenia - za taký istý trestný čin bol v minulosti odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Na rozdiel od predchádzajúceho rozhodnutia súdu (rozsudok - č. k. O T/105/2012-68, zo dňa 17. septembra 2012 - kedy bola vo vzťahu

k obžalovanému priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. - v tomto štádiu konania - v rámci vyhlásenia rozsudku dňa 21. marca 2013 - súd túto poľahčujúcu okolnosť vypustil).

I napriek tejto skutočnosti, že do úvahy preto prichádzalo použitie ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. - súd v danom prípade musel aplikovať ustanovenie § 327 ods. 2 Tr. por. - t. j., ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného (podané obžalovaným), nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

V predmetnej veci vo vzťahu k obžalovanému bolo potrebné uviesť, že tento ako bolo preukázané z pripojeného registra trestov ako i z pripojeného spisu Okresného súdu Malacky za rovnaký trestný čin bol dňa 1. decembra 2011 právoplatne odsúdený.

Trestným rozkazom Okresného súdu Malacky pod č. k. 0 T/37/2011-35 viedol motorové vozidlo dňa 29. novembra 2011. Protiprávnym konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu podľa § 289 ods. 3 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. Dychovej skúške, ktorej sa podrobil bol výsledok 0,69 mg/l. Teraz žalovaný skutok bol dokonaný 20. júla 2012 (t. j. len sedem mesiacov od predchádzajúceho skutku) a tiež viedol motorové vozidlo i napriek zákazu trestu činnosti. V danom prípade mu bola dychovou skúškou nameraná hodnota 0,30 mg/l. I keď Okresným súdom Malacky mu bola uložená i povinnosť - zákaz požívať alkoholické nápoje vo zvýšenej miere, na túto povinnosť nedbal a neprikladal jej teda dôležitosť a motorové vozidlo viedol pod vplyvom alkoholických nápojov (i keď v danom prípade táto hodnota nebola takou, aby išlo o trestný čin - prečin). Predmetný trest zákazu činnosti nariadený Okresným súdom Malacky mal uplynúť dňa 1. decembra 2015. Obžalovaný ho však porušil už za šesť mesiacov.

Z predmetného - a to nielen z vyššie citovaného rozhodnutia Okresného súdu Malacky, ale i z výpisu evidenčnej karty vodiča vyplýva, že v osobe obžalovaného ide o nedisciplinovaného páchatel'a a nerešpektujúcu osobu k zákonu. Navyiac je veľmi nezodpovedné viesť motorové vozidlo po tom, čo požil alkoholické nápoje (i keď v miere, ktorá nezodpovedá trestnému činu) pretože ohrozuje nielen život svoj, ale hlavne ostatných účastníkov cestnej premávky.

I vzhľadom na skutočnosť, že na cestách stúpa počet prípadov, kedy vodiči motorových vozidiel vykonávajú túto činnosť i napriek tomu, že majú takúto činnosť zakázanú - a pritom prichádza i k spôsobeniu tých najťažších dopravných nehôd i s nenapraviteľnými následkami je potrebné pristupovať k trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá a v prípade jeho nerešpektovania i k trestom odňatia slobody s výkonom trestu. Obžalovaný do budúca si musí uvedomiť, že zákony a zákazy, ktoré sú mu nariaďované štátnym orgánom musí rešpektovať a sa im podriaďovať.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Vzhľadom na predmetné citované ustanovenie Trestného zákona, ale i vyššie uvedené skutočnosti mal súd za to, že vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doteraz vedený život, samotný postoj k spáchanému skutku, ako i samotné prejednanie veci pred súdom, vyslovenie viny, zabezpečí nápravu u obžalovaného len uložením trestu odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu.

U obžalovaného totiž nešlo len o jednorázové vybočenie z riadneho spôsobu života vyvolané nejakou náhodnou príležitosťou, ale o opakujúcu sa recidívu v zmysle nerešpektovania pravidiel uložených zákonom.

Obžalovaný nielen (ako bolo vyššie konštatované) porušoval flagrantne predpisy na úseku cestnej premávky a to tým, že viedol motorové vozidlo napriek uloženému zákazu, nerešpektoval ani zákaz súdu požívať alkoholické nápoje vo zvýšenej miere.

O svojich osobných pomeroch obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 17. septembra 2012 vypovedal, že je majiteľom spoločnosti, ktorá zamestnáva štyri osoby. V prípade uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody by predmetné osoby prišli o zamestnanie. Súd i keď v danej veci konštatuje, že ide teda o nie príjemnú situáciu pre zamestnancov, ale do predmetného stavu sa dostal obžalovaný vlastným nezodpovedným prístupom. Práve tým, že bol majiteľom spoločnosti mal byť príkladom pre svojich zamestnancov i v tomto smere a preto musí niesť za svoje protiprávne konanie následky i keď pre jeho spoločnosť značne obtiažne.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovaného odsudzoval za úmyselný trestný čin aký bol spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a preto ukladal trest odňatia slobody v trvaní päť mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia - § 49 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Účelom tohto druhu trestu je zabrániť obžalovanému činnosti, na výkon ktorej treba osobitné povolenie. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti vo výmere tri roky. Výmera takto uloženého trestu mu zabráni opakovaniu trestného činu ako i z hľadiska samotnej generálnej prevencie a samotného účelu trestu. Výmera uloženého trestu bola zvýraznená i okolnosťou predchádzajúceho odsúdenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu v štyroch vyhotoveniach.